

Django elszabadul - Spagettiwestern a rasszizmusról

2013 január 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Spike Lee már az el?tt utálta a filmet, hogy megnézte volt – Az amerikai rabszolgatartás nem egy Sergio Leone-féle spagettiwestern téma. Ez egy holokauszt volt!

– fakadt ki a fekete Woody Allennek hívott rendez? a Twitteren, aki egyébként pályája alatt olyan giccsbe hajló, felszínes alkotásokban beszélt a színes b?r?ek sanyarú sorsáról, mint a Dzsungelláz. Nem ez az els? eset, hogy Tarantinót hasonló támadások érik, már a Jackie Brown idején is kapott a fejére ugyanis a filmjében túl gyakran elhangzó n-bet?s szitokszó miatt – a Django elszabadulban a kifejezés egyébként egyes számolások szerint száztíz alkalommal hangzik el. Mindez nem véletlen: a rendez? ebben a közegben n?tt fel, ismeri a feketéket, pontosan ezért képes számukra is elfogadható képet festeni róluk.

A dialógusok megírásában még mindig élen jár a rendez?, a színészek pedig zseniálisak. Jamie Foxx és Franco Nero az egyik kulcsjelenetben (Forrás: Intercom.hu)

Tarantinóra mostanában igencsak jellemz?, hogy belelkesül egy adott ötlet vagy m?faj hatására, de végül a kész m? túln? önmagán. A Becstelen Brygantik esetében eleinte nem akart mást, mint egy nácikra vadászó katonai alakulatról szóló háborús B-filmet forgatni, de végül az említett csoport csupán mellékszerepl?vé avanzsálódott egy sokkal nagyszabásúbb történetben. Hasonlóképpen járt el a Django elszabadul megírásakor, Tarantinóról köztudott, hogy a végletekig rajong a spagettiwesternekért, akárcsak a blaxploitationért: a játékid? els? felében ezt a szeretetét ki is éli számtalan pisztolypárbaj és csíp?s párbeszéd keretében, hogy aztán az alkotást végül sokkal súlyosabb mondanivalóval vértezze fel, és az utolsó egy órában érvényesen beszéljen a rabszolgatartásról és a raszszizmusról a maga B-filmes módszereivel. Mint egy interjúban elmondta, örül annak, hogy a Django elszabadul párbeszédre sarkallja az embereket a faji megkülönböztetés témakörében. Mindez nem véletlen, ugyanis új filmje mindenki számára érthet? nyelvezetben közelít a kérdéshez, de közben nem bagatellizál, és f?ként hanyagolja az Oscar-esélyes giccses jeleneteket. Az egykori videotékás demokratikusan rámutat: negatív gy?lölnivaló karakterek mindenhol vannak, a rabszolgák és a fehérek között egyaránt.

Ha valakit már a Halálbiztos és a Becstelen Brygantik esetében is zavartak a maratoni párbeszédek, akkor jobb, ha nem is próbálkozik a Django elszabadullal, Tarantino ugyanis soha egy filmjében nem engedte még ennyire szabadjára a dumát. Ahogyan eddig is megszokhattuk, szereti kitartani a végtelenségig a jeleneteket, hogy a hirtelen jöv? er?szak annál váratlanabbul, ámde sokkolóbban érje a néz?ket, ezt a technikát pedig ezúttal maximumra járatta.

Szerencsére azonban a dialógusok megírásában még mindig élen jár a rendez?, a színészek pedig egyt?l-egyig zseniálisak. Bár Christoph Waltz lényegében ugyanazt a típuskaraktert alakítja, mint a Becstelen Brygantikban, képtelenség megunni, Leonardo DiCapriót el?ször láthatjuk negatív szerepben, de a maga túlrajzolt módján zseniális, Samuel L. Jackson pedig talán még sosem volt ennyire félelmetes. A leghalványabb alakítást egyébként éppen a címszerepl?, Jamie Foxx nyújtja, de hozzá kell tenni: messze az ? karaktere lett a legvázlatosabban felfestve.

Bár a Django elszabadulban az eddigieknél talán még jobban kiütközik, hogy a kultikus rendez?nek viszonylag kevés érzéke van a dramaturgiához (a dupla fenek? finálé kifejezetten rossz húzásnak bizonyult), mégis nagyon m?ködik: nem sok közel háromórás alkotás van ugyanis, amelynek ilyen szélsebesen repül el a játékideje. Csak remélni tudjuk, hogy a mostanában megrebesgetett visszavonulási szándékát nem gondolta komolyan Tarantin

magyarhirlap.hu - Német Dániel

Ajánló